

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXVIII. Sicarium misericordiae mater ab aeternis poenis, uicta eius fratris monaci precib. liberat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

sunt. Edixit igitur illi animae iudex misericors, & iustus, ut ad corpus, ad peccata expianda rediret: & pronunciauit, nullum Satanae ius esse, aut potestatem in eos, qui uerè, & ex animo eam colerent, quae salutis hominum origo fuit, ac principium; & quae contra hosteis firmissimum est propugnaculum. Illi praeterea suafit, ne ulla te unquam ab honesto Virginis laudanda, ac saluandae instituto retardaretur. Itaq. tibi sacerdotis anima corpori adiuncta est, ipse, ex aquis emerfit; quem deinde uehemèter anteaetae uitae, ac intemperantiae poenituit. idem postea se coenobitarum pio ordini dicauit; ut faciliùs animae suae saluti prospiceretur, & faciliùs secerneretur à mundi fragilibus, & caducis reb.

MIRAC. VIRG. XXVIII.

Sicarium misericordiae mater ab aeternis poenis, uicta eius fratris monaci precib. liberat.

IN Tolosatum ditione ad omne scelerum, ac flagitiorum genus duo fratres ita procliuës erant, & à teneris in turpem uitam ita se inuoluerant; ut latrones facti fuerint. Alter uiatores tantummodo spoliare, alter spoliatos, & iniurijs exagitados ad necem usq. sauciare, & uulnerib. confodere. Ille, qui leniori, ac mitiori ingenio erat, se recipiens, in D. Frãcisci religione nomen professus est; ubi purè, & integrè uitam agens, quotidie Deum immortalem suppliciter obtestabatur; ut pijs uotis annuens perditum fratrem in uiam reduceret. Verùm, tamen non tam ci-

tò eius preces coeli Rex exceptit; earum tamè postea
 uberiore fructum cepit pius deprecator. Nam mi-
 serum illum, qui in flagitiorum situ submersus erat, cū
 aduersa ualitudine tentaretur, amici, & affines om-
 nes ualde rogabant; uti peccata sua omnia sacerdoti
 libenter ederet. Ad eam rem se praeclarè paratum
 esse dixit: sed soli fratri, qui iam sacerdotia dignitate
 fungebatur, noxias suas confiteri, quòd earum ille ma-
 ioris partis consors esset, planè statuerat. Ille accer-
 situs paullulū morae obiecit; ita ut frater ad uitae fi-
 nem uocatus fuerit. Ipso adueniente, funus curaba-
 tur. Lacrymans ergo, & miserè flens pro fratris ani-
 mae salute Virginem uehementer etiam, atq. etiā ro-
 gabat. Ecce autem repente ille, qui uita functus erat,
 ita apertè clamauit: HEI mihi. Neq. uerò preca-
 tionem intermittebat pius uir, cū iterum illius uox
 audita est; ita ut, qui illic erant, timore perciti, in fu-
 gam se coniecerint. Nondum ab obsecratione mo-
 nachus erat deterritus, immo ei propensius etiam ope-
 ram dabat. Denuò frater e feretro surrexit; & apertè
 immortalis, atq. ingentis Virgini gratias agebat.
 Interim miraculum omnib. ordine enarrauit. Nam
 primū ab innumerabilib. cacodaemonib. animam
 surreptam fuisse dicebat; ut eam ad poenas luendas,
 peccata ad memoriam redigentes traherent. dum eā
 impij, fornaci, quae sulphureo igne exardebat, intru-
 dere uellent, dixit, tūc temporis à se querulam, & fle-
 bilem illam uocem, HEI mihi, emissam fuisse. Prae-
 ter eā exposuit, dum oculos altius extulisset, iudicem
 à se uisum fuisse, per cuius unam sententiam sibi uel
 uiuendum, uel moriendum esse existimabat. Quocir-

ea denuò clamor ille, & uerba doloris plena, emissa fuerant. Iluc paullo post aduenisse ait uirum, qui habitum fratri monaco simillimū gerebat, & qui, se ante Virginis pedes abiiciens, eam obsecrauit, ut cōtra teterimas illas belluas, auxilium afferret. Ipsa clementissima, quòd ad eam rem opus erat, prospiciens, furores represit cacodaemonum, quorum consilia ad illius animae perniciem instructa erant. Eius. n. precib. in octauum diem sententia dilata est; ut immigraret interim anima in corpus, ibiq. ualde poenitens ac se se colligens, diligenter perpenderet, non sine admissarum culparum dolore, quàm grauiter, ac saepè Dei immortalis maiestaté laesisset. itaq. satis omnib. cumulatè faciens, malè partis planè restitutis, & ipse D. Francisci religioni se statim sanctè uouit. ob grauiissima peccata acerbo dolore exhausto, deniq. mystici panis coelesti cibo pastus, pridie quàm octauus dies impleretur, è uita excessit; & ex huius mūdi procellis in tutissimum portum relatus est.

MIRAC. VIRG. XXIX.

Virginis pietate ex infernis tenebris emergit adolescens, quem, ante quam conciperetur, mater Satanae promiserat.

Nobiles, ac ditissimi coniuges, quorum amplissima erga pauperes liberalitas semper extiterat, quia numerosam & gratam prole habebant, & quia iam aetate erant inclinata, castitatis studium uehementer colebant. Sed honorum omnium hostis, qui huius regiae uirtutis, quam nititur eradicare